Cartea aflată între Borges și Hauff (II)

On Februarie 14, 2021

Ceea ce formează cunoașterea cea mai aleasă este esența unei trăiri apriorice pe care o întâlnești mereu în tine însuți.

Uneori simt că m-am transformat în altcineva, în cineva profund interesat de posibilitatea înnoirii unui orizont spațial al cunoașterii, conform valorii de adevăr atribuite unei conștiințe universale egală cu dimensiunea infinită a lucrării Creatorului. Iar dacă simt afinități mai adânci cu pasiunea pentru lectură, pentru scris, pentru creație, spunând lucruri esențiale, deci creând ceva frumos, este pentru că am reușit să mă raportez la universul scriitoricesc al lui Borges care s-a extins și s-a ghidat după fusul orar al unui univers paralel în care Wilhelm Hauff este ultima realitate.

Drept urmare, viața mea scrisă într-o carte de proză este rezumatul cărților celor doi mistici explicat într-o singură carte pe care nicio altă carte, din nicio bibliotecă din lume, nu-l mai cuprinde. Există o credință deșertică în ce privește cărțile secrete ale celor doi mistici, și pe care a mea carte o nuanțează minunat, cu accente contemporane, cu o suavitate imaginativă, prin înlocuirea unei identități cu o altă identitate.

Sunt sigur că niciun deșert nu cuprinde mai mult nisip decât găsești în basmele lui Wilhelm Huaff pe care Borges le-a vorbit în limba arabă cu vântul deșertului, cu specificația că fiecare bob de nisip prezent în întinderea deșertului lor este o consecință și o continuare a cărții mele, o regăsire a mea într-o viață trecută, sau o renaștere a mea într-o viață viitoare.

Iar dacă mi-aș reciti viața în universul lui Hauff, din care face parte Borges, m-aș regăsi în legenda faimosului călător care și-a scris numele pe nisipul timpului.

Leadership: Ai capacitatea de a influența direcția și ritmul schimbării unei funcții de tip "search you own self in the end of a new beginning" ca și consecință a posibilității tale de a modifica Universul micro și macro al unui Alter-Ego?

Da, este o mare plăcere să-l recitesc pe Wilhelm Hauff, fiindcă el mă trimite în universul lui Borges din care altădată m-am recunosc ca fiind Hauff. Așadar, drag cititor, citește-l pe Borges și ai să-l întâlnești pe Wilhelm Hauff. Citește-l pe Hauff și vei păși în 1001 nopți. Iar în 1001 nopți vei fi din nou Borges, în condițiile specifice ale nisipurilor mișcătoare din cartea mea.

Şi mai trebuie să știi un lucru, dragul meu cititor, din care eu însumi fac parte. De fiecare dată când marile evenimente prin care te-a dus viața vor deveni expresia unor năzuințe superioare și de valoare permanentă, într-un fond al universului ce evoluează continuu conform teoriei alterității, să știi că abia atunci vei simți nevoia de reîntoarcere la simplitatea definirii lucrurilor simple, privite prin ochi de artist.

Alteori, ți se va întâmpla să simți că ești altcineva, așa cum mi se întâmplă mie adesea, plin de relevanță, în contextul modelului cauzal al realității, atunci când îl citesc pe Borges. Şi, ca orice scriitor adevărat care vorbește misticii și în special oamenilor de știință, simt că ideile lui Borges aparțin ideilor lui Hauff și ca însăși ideile lui Hauff sunt rodul plăsmuirii unei minți de talia lui Borges.

Iar când vei simți acest lucru, și cu siguranță ți se va întâmpla acest lucru dacă citești cărțile

celor doi scriitori, poate vei reuși să intri în mintea celui care acum scrie aceste rânduri fără de care tu nu ai putea fi tu, ci ai fi un altul care urmează mereu și mereu un nou ciclu al întrupării și al metamorfozei. Cine știe, poate într-o bună zi vei înțelege *Misterul Cuvântului Întrupat.*

Leadership: Schimbarea modului în care privești o situație poate schimba modul cum o percepi și o înțelegi, în măsura în care te raportezi la un moment care nu-ți aparține, dar sălășluiește în tine?

Vei deveni deșert, vei deveni nisip, vei deveni ușor de modelat în forme compacte de poezie pură, în asociere cu un grad mare de independență la un univers ciclic, nestaționar, și iar te vei întoarce la punctul de unde ai pornit. Vei face trecerea de la micro la macro, de fiecare dată reenergizat, mai pur, ca să poți înțelege și recunoaște că identitatea sufletului nu moare niciodată, ci este mereu transpusă în cuvinte, în sentimente, în imagini, în numere sau în culori.

Acest aspect este valabil atât pentru tine cât și pentru cei ce și-au activat în memorie funcția de căutare a următorului fragment dintr-o altă carte a deșertului, scrisă de un alt erudit pe nume Mika Waltari:

"De ce am trăit încă nu știu. Terminând această ultimă carte, sunt și mai nedumerit decât atunci când m-am apucat să scriu. Scrisul a fost o mângâiere în toți acești ani, în care am avut doar marea în fața ochilor mei. Am văzut-o roșie și neagră, am văzut-o verde ziua, am văzut-o albă noaptea. Am văzut-o albastră uneori, în zilele toride, mai albastră decât pietrele albastre și sunt deja sătul s-o mai privesc. Marea este prea mare, prea înfricoșătoare și un om o poate privi toată viața fără să se plictisească, fiindcă întotdeauna este altfel. Numai că privind-o, se întristează și începe să i se învârtă capul de amețeală. Simt cum inima îmi coboară într-un hău fără fund când privesc marea.

Deșertul este la fel ca marea, este mereu prezent în gândurile mele, în sufletul meu, fiind simbolul care va continua să-mi dea încredere în mine, într-o altă vedere asupra vieții."

Mi-ai înțeles punctul de vedere, dragă cititorule, din care și eu fac parte. Căci până aici ți-am spus totul despre marea cunoaștere, sau *Marea Operă Universală,* cum o numesc unii. După cum bine ți-ai dat seama, universul micro și macro al unui Alter-Ego cuprinde acea formă a întrupării și a metamorfozei ce poate dura la infinit, dar și acea poveste pe scurt a unui moment de insight (care încorporează reflecția, inteligența emoțională, conștiința de sine și motivația) trăit printr-o identificare cu însăși natura ta reversibilă.

Leadershipul este o structură de profunzime ce ține de împletirea miraculoasă între fascinația pentru povestea inventată de mintea omului și existența lui reală supusă unei revizuiri a imaginii care îl reprezintă în altă ipostază.

Cartea aflată între Borges și Hauff este drumul pe care îl parcurgi de la identitate la alteritate, cu specificația că cine ești și cine vei fi nu spune mare lucru despre tine, ci despre adeziunea necondiționată din partea ta la un univers care pare guvernat de hazard, deci, inevitabil, absurd. Acest univers nu este legat de experiența directă asupra realității, ci de un dat aprioric.

Source: https://neculaifantanaru.com/cartea-aflata-intre-borges-si-hauff-II.html